

[Dorte Bennedsen]

række stoffer. Man overvejer 8 stoffer. Der er mit spørgsmål: Hvorfor overvejer man dette? Der er – det kan så være et svar til hr. Glønborg – faktisk ganske klare kriterier for, hvordan disse stoffer bliver udvalgt, altså i IARC's listeinddeling. De stoffer, man her overvejer, er umiskendeligt i henholdsvis gruppe 1 og gruppe 2 på IARC-listen. Derfor har jeg meget lidt forståelse for, at Miljøministeriet stadig sidder og overvejer i stedet for at tage initiativ til at få det rejst.

Jeg måtte forstå, at ministeren er positiv over for at få foretaget en ny kortlægning af forbruget i Danmark. Det er jeg glad for, for vi ved alt for lidt, og det kan jeg illustrere. Når ministeren siger, at 17 af stofferne anvendes der mindre end ½ kg af her i landet, vil jeg sige, at det er oplysninger, jeg har været på jagt efter, men ikke har kunnet få. Jeg har fået at vide, at det var produktionshemmeligheder, og hvad ved jeg, det kunne man ikke få oplysninger om.

Jeg har da også været inde på overvejelser om og kan måske godt dele hr. Gades bekymringer og overveje at sige: Jamen skal vi tage alle stoffer med, eller skal vi koncentrere os om dem, der er mest brugt? Men jeg har måttet give op. Jeg har ganske enkelt ikke kunnet få de oplysninger frem. Jeg går ud fra, at med en sådan kortlægning vil vi også kunne få at vide, i hvor høj grad stofferne bruges her i landet.

Ministeren var inde på nogle betragtninger omkring EF-Kommissionen, først og fremmest spørgsmålet om at drøfte en vejledende liste, og det forstår jeg ministeren skal drøfte her på fredag, var det vist, med EF-Kommissionen. Jeg vil meget gerne anmode om, at ministeren orienterer Miljø- og Planlægningsudvalget om resultatet af de drøftelser.

Jeg kan kun rose ministeren for at støtte det italienske forslag om, at der skal kræves oplysninger fra producenterne. Jeg kan dele ministerens, fornemmede jeg, også bag de rent faktisk sagte ord betydelige skepsis over for den procedure, der foregår i EF vedrørende disse ting. Det gjaldt også opløsningsmidlerne, vi drøftede for nylig. Disse ting afgøres i virkeligheden i en teknisk tilpasningskomité, hvor nationalstaterne og det politiske system ikke har en pind indflydelse. Jeg synes, at det er et overordentlig rystende og ubehageligt system.

Ministeren sagde, at hvis man skulle følge vores forslag, så skulle man bruge sikkerheds-

klausulen, og så ville man presse nogle mindre farlige stoffer frem i proceduren før de mere farlige. Ja, det kommer an på. Man kunne jo starte med at bruge sikkerhedsklausulen på de mere farlige og derved også sikre dem en behandling. Jeg synes, hvis jeg skal være helt ærlig, at argumentationen fra ministerens side omkring brugen eller ikke brugen af sikkerhedsklausulen var noget tyndbenet.

Jeg vil godt af ministeren høre, om spørgsmålet om de 8 stoffer, Miljøstyrelsen overvejer, og som figurerer i gruppe 1 og gruppe 2, ikke også kunne rejses over for EF på indeværende tidspunkt, fordi argumentationen og dokumentationen er så klar, som den er fra IARC's side.

Så har jeg nogle enkelte bemærkninger til et par af de andre ordførere.

Jeg takker for den ubetingede støtte fra SF's side. Jeg må sige, at Venstres bemærkninger ikke kom ganske bag på mig. Man ville under ingen omstændigheder, forstår jeg, bruge sikkerhedsklausulen. Jeg fandt nogle andre toner end dem, jeg havde hørt fra ministerens side. Det er nok så interessant. Det kommer ikke helt bag på mig. Jeg erindrer endnu den diskussion om EF-miljøpakken, vi havde for et par år siden, og Venstres holdninger dengang, så Venstres ordfører overrasker mig for så vidt ikke i dag.

Fremskridtspartiets bemærkninger om, at man kan få kræft af alting og asbest osv., finder jeg lidt ved siden af dette. Hr. Ernst B. Schmidts bemærkninger om asbest ændrer ikke ved, at asbest er kræftfremkaldende. Det, der var problemet, var, at man ikke lavede forbud mod asbest, men at man i stedet for gik i lag med at hive lofter, og hvad ved jeg, ned, hvor asbesten, når den først var blevet anbragt deroppe, var aldeles uskadelig.

Jeg vil godt sige, at det var regeringen, der ikke ønskede at gribe ind i den sag. Det var tåbeligt, at der blev anvendt 5 mia. kr. til renovering af i øvrigt sikre lofter. Man skulle have indført forbud mod overhovedet at anvende asbest i produktionen.

De Radikale afviser forslaget, fordi initiativerne er i gang. Ja, det er jo sådan lidt, som man vurderer ordene. Jeg opfattede i og for sig ikke, at ministeren afviste forslaget. Jeg opfattede faktisk, at ministeren rakte en hånd frem og godt ville gå i gang med i hvert fald en væsentlig del af de problemer, vi har her. Men nu skal jeg ikke skose hr. Larsen-Ledet, for han har faktisk overtaget ordførerskabet fra en anden.